

schen Gemeindeverfassung" (145—156), ki razlaga korene javnega življenja v Avstriji, Hofmannsthalova „Die Taten und der Ruhm" (157—166), kjer zelo zanimivo opisuje in analizira psiho sedanje dobe, in Bahra „Bismarck an die österreichische Jugend" (185—187), konfesijo, ki je pogumen manifest v tej težki dobi in ki lahko tvori torišče in podlago bodočega skupnega dela. Fin prevod ekstatične slovaške narodne „Das Mädchen" naj omenim samo še kot dokaz, kako pestra in mnogo-
vrstna je vsebina tega almanaha.

Hofmannsthalova namera je nad vse lepa in obljublja v težkih dneh boljše čase. Želeti bi bilo samo to, da bi se v tej avstrijski zbirki oglasili tudi še drugi, ki jih Hofmannsthal kliče na sodelovanje in katerih dolžnost je, da se oglašijo. Njim se bo sicer moralo očitati, da je velik moment zalotil male ljudi, njihova krivda bo, če bomo enkrat s tragično resignacijo morali reči: Prepozno! V tem „avstrijskem parlamentu", ki je res parlament intelekta in „najboljših ljudi", ne smejo manjkati naši glasovi. Niti bojazen, da bo ta „Hofmannsthalov parlament" ostal samo literaren in artističen, nas ne sme odvracati. Saj je baš ta avstrijski almanah jasen dokaz, da je literatura ono polje, na katerem se najboljši duhovi raznih narodov najprej najdejo in seznanijo. In temu šele lahko sledi bližje spoznavanje in globlje umevanje, ki je prvi pogoj za uspešno skupno delovanje.

Dr. Jož. A. Glonar.

Rocznik slawistyczny, wydawany przez Jana Łosia, Kazimierza Nitscha i Jana Rozwadowskiego. Revue slavistique. T. VII. Kraków 1914—1915. G. Gebethner i spółka. V. 8°. IV + 338 str. Cena 8 K.

Med publikacijami, ki združujejo zrahljane stike slavistov tudi tekom vojske, je poleg Jagičevega Archiva predvsem omeniti poliglotno glasilo avstrijskih poljskih slavistov „Rocznik slawistyczny". V ravnokar izdani sedmi knjigi se zrcali napredek slovanskega jezikoslovja v letih 1913 in 1914. Prva polovica publikacije obsega po dosedanjem stalnem načrtu razprave in obširne ocene najvažnejših novjših slavističnih del, druga pa prinaša popoln bibliografski letni pregled jezikoslovja pri posameznih slovanskih narodih. Naše ne posebno številne prispevke na tem polju je zabeležil J. Šlebinger (str. 227—231); nadarjeni slovenski lingvist Karl Oštir je priobčil kratko razlago besede „dęblo" (23—24). Poleg izdajateljev in urednikov „Rocznika" so med sotrudniki priznana imena kakor Meillet, Lorentz, Lehr, van Wijk, Wędkiewicz, Mladerov in dr.; nekaj stalnih sotrudnikov je moralo tokrat izostati. — „Rocznik" je postal po svoji solidni in pregledni vsebini vsakemu slavistu potrebna priročna knjiga.

J. Kapistran.

